

Коледж Університету прикладних наук (Литва), Люблінська політехніка (Польща), Вроцлавський економічний університет (Польща) та ін.

Проведення Конкурсу складається з таких етапів: підготовчого, який передбачає створення оргкомітету, журі та апеляційної комісії за кожною спеціальністю, а також визначення критеріїв оцінювання наукових робіт та підготовку необхідної допоміжної документації; першого, який проходить у ЗВО конкурсанта з метою відбору кращих наукових робіт; другого, завершального (або аналітико-узагальнюючого) етапу у вигляді підсумкової науково-практичної онлайн-конференції.

Конкурсною комісією кожний рік розглядається понад 500 студентських наукових робіт, із 230 ЗВО із 16 країн світу. У 2019 році до європейських університетів, представництво яких традиційно є досить потужним, долучилися студенти Аріельського університету (Ізраїль), Northeastern University Seattle WA (США), Північно-Західного педагогічного університету (КНР), Технічного державного університету шляхів сполучення (КНР), Університету Мейсан (Ірак), кілька ЗВО Грузії (Тбіліський державний університет, Американський університет Грузії, Аграрний університет тощо).

Оцінювання поданих на другий тур Конкурсу студентських наукових робіт здійснюється журі Конкурсу шляхом подвійного «сліпого» рецензування. На підставі рецензій та відкритого обговорення наукових робіт журі Конкурсу більшістю голосів визначає кращі роботи для участі у другому етапі.

За результатами наукових доповідей визначаються переможці за вісьмома критеріями: актуальність проблеми (10 балів), розроблення наукового апарату дослідження (15 балів), використані методи дослідження (15 балів), теоретичні наукові результати (10 балів), практична направленість результатів – документальне підтвердження впровадження результатів роботи (20 балів), представлення доповіді (10 балів), розроблення презентації (10 балів), оцінка виступу учасника (10 балів).

За результатами наукових доповідей та захисту робіт визначаються переможці, які нагороджуються дипломами I-III ступенів за кожною спеціальністю та сертифікатом учасника.

Учасники Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт та їх наукові керівники зазначають беззаперечну його користь, цікавість та різноманітність доповідей, актуальність наукових проблем, необхідність проведення таких наукових заходів з метою підтримки обдарованої студентської молоді, створення умов для її творчого зростання та активізації спільних наукових досліджень студентів України та зарубіжжя.

ВПЛИВ СВІТОВОЇ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ

Спека Г.В.

(Полтава, Україна)

Інновації нині виступають ключовим чинником розвитку більшості підприємств. Інноваційну діяльність підприємства також необхідно розглядати як один з основних засобів адаптації до постійних змін зовнішнього середовища.

Кризові явища, які суттєво впливають на економічні результати діяльності багатьох підприємств та корпорацій світу, спотворюючи внутрішнє та зовнішнє середовище суб'єктів бізнесу, значно гальмують й інноваційні процеси, які виступають каталізатором усіх видів діяльності. Це призводить до зниження інноваційної активності підприємств, призупинення темпів науково-технічного прогресу, скорочення попиту на інноваційну продукцію, скорочення можливостей застосування прогресивних технологій, удосконалення організації праці, знижує ефективність виробництва й управління. У кінцевому результаті це знижує конкурентоспроможність як продукції підприємств, так й економіки країни в цілому.

Водночас, важливо зазначити, що як зовнішні, так і внутрішні фактори впливають один на одного прямо чи опосередковано, зміна одного пливає на зміну іншого, оскільки вони взаємопов'язані між собою. Вони можуть розглядатися як такі, що стримують інноваційний розвиток, так і такі, що стимулюють його.

Сьогоднішня епідеміологічна ситуація у світі внесла суттєві корективи в діяльність усіх підприємств та бізнесу в цілому. І вже затверджена інноваційна стратегія розвитку будь-якої компанії може бути абсолютно не актуальною. Головну роль наразі відіграє швидка адаптивність підприємства до ринкових умов – це його здатність оперативно реагувати на мінливість ринкового середовища, тобто здатність підприємства змінювати внутрішні правила і структуру, види діяльності, асортимент продукції у гранично стислі терміни з метою підвищення його конкурентоспроможності. І для будь-якого бізнесу починає діяти правило «швидкий або мертвий». Це означає, що вкрай важливо швидко змінюватися, щоб залишитися на плаву. Важливо зараз адаптувати всі системи управління підприємства.

Фінансова система управління. Потрібно взяти під контроль грошові потоки. Мінімізувати витрати. Домовитися з постачальниками, підрядниками і орендодавцями про перенесення термінів платежів, це зіграє важливу роль для компанії.

Маркетингова система управління. При вимушених мінімальних затратах компанії, не потрібно економити на системі маркетингу і продажів, потрібно, навпаки, направляти зусилля на підвищення ефективності всіх інструментів залучення клієнтів. Оскільки в кризу саме залучення і утримання клієнтів стануть ключовим моментом порятунку компанії. Також з'являється слушна нагода для того, щоб підтягнути свій інтернет-маркетинг і управління продажами.

Операційна система управління. Ефективність організації залежить від правильного вибору операційної системи. Залежно від розробки грамотної антикризової стратегії будується й ефективна операційна система, щоб забезпечити комплексний розвиток підприємства.

HR-система (управління персоналом). Дуже важливо навести лад в кадровій політиці підприємства. Зробити аналіз посад на предмет важливості для існування бізнесу. При всьому бажанні зберегти команду, потрібно розуміти, що під час кризових ситуацій скорочення являється неминучим для багатьох компаній, тому потрібно мати під рукою план скорочення.

Таким чином, епідеміологічна ситуація, яка склалася в світі на 2020 рік, призвела до дестабілізації та кризових явищ в економіці та значно гальмує наміри підприємств до інноваційного розвитку. Та вирішальну роль може зіграти швидка адаптивність підприємства до ринкових умов, що забезпечується особливим процесом організації системи управління, заснованому на постійному пошуку балансу між зовнішнім та внутрішнім середовищем, щоб як тільки ринок стабілізується в своєму новому стані, підприємства системно розвивались.

Список використаних джерел:

1. Кривов'язюк І.В. Криза та інноваційна діяльність промислових підприємств України / І.В. Кривов'язюк // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – №9 (159). – С. 218–223. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/ (дата звернення 30.04.2020)
2. Череп О.Г. Інноваційний розвиток підприємства : навч. посіб. / О.Г. Череп. – Київ, 2019. – 548 с.
3. Гриненко Т.В. Основи управління адаптивним інноваційним розвитком підприємства / Т.В. Гриненко // Проблеми економіки. – 2011. – №3. – С. 94–97. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: https://www.problecom.com/export_pdf (дата звернення 01.05.2020)

4. Куницький Кирило // Утриматися на плаву: п'ять порад бізнесу на час карантину [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/03/19/658304/index.amp> (дата звернення 01.05.2020)

СКЛАДОВІ УСПІШНОЇ ІННОВАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Спеціальна А.М., Большая О.В.
(Полтава, Україна)

З піднесенням інноваційного руху в освіті одним із пріоритетних напрямів управління загальноосвітнім навчальним закладом є пошуки шляхів організацій освітніх, педагогічних та управлінських нововведень. Важливою складовою інноваційного потенціалу є здатність навчального закладу і її лідера до створення інноваційного середовища.

Інновації в сучасній школі – процес творення, запровадження й поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних і управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану – компетентнісного [2, с. 17].

Впровадження інновацій в діяльність загальноосвітнього навчального закладу вимагає мобільного і конкурентоспроможного керівника з високим рівнем управлінської компетентності. Керівник закладу, що здійснює інноваційну діяльність і управляє нею, є творчою особистістю, яка характеризується завжди творенням чогось нового на основі перетворення пізнаного: нового результату або оригінальних шляхів і методів його одержання.

Управлінська компетентність керівника загальноосвітнього навчального закладу – це інтегроване особистісне утворення, що відображає єдність теоретичної та практичної готовності управлінця до ефективного здійснення різноманітних управлінських функцій (інформаційно-аналітичної, мотиваційно-цільової, планово-прогностичної, організаційної, контрольно-регулятивної) [3, с. 92].

Важливою складовою управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу є готовність до інновацій. Її визначають такі показники, як: усвідомлення ним потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці; інформованість про новітні педагогічні технології, знання новаторських методик роботи; зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність; готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності; володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій та розроблення нових [1, с. 8].

Крім цього, керівник має не тільки сам володіти прагненням до втілення інновацій в освітній простір навчального закладу, а й вміння визначати готовність педагогів до залучення в інноваційну діяльність.

Для успішного управління за наявних соціально-економічних умов напівпрофесійна діяльність вже є неприпустимою. Потрібні якісні зміни і в мисленні керівника загальноосвітнього навчального закладу. Він повинен мати теоретичну підготовку з питань сучасного менеджменту, оперувати новими поняттями, бути здатним виділяти та системно розв'язувати актуальні проблеми, бачити перспективи роботи навчального закладу, планувати стратегію його подальшого розвитку. Оновлене мислення керівника звільнить його від стереотипів, допоможе проявити індивідуальність, відчути особисту відповідальність за свій вибір і за людей, з якими